

اجازه می‌خواهم یافته‌های خود را در مورد سندهای پستی بگویم. یکی از مشکلات ارزش گذاری سندهای پستی نبود راهنمای قیمت منصفانه آنهاست در حالی که تمبر این کمبود را ندارد. امروز با توجه به وجود دنیای مجازی، هر فردی می‌تواند با بهره جویی از اینترنت و تلگرام فعال باشد و خیلی بهتر از کلسیونرهای ۳۰ تا ۴۰ سال قدیمی چون ما بیاموزد. یک مثال خوب کشور چین میباشد. ۳۰ سال قبل چینی‌ها (بعلت بهبود شرایط اقتصادی) دیوانه وار شروع به خرید و فروش تمبر کردند همچون اینکه بورسی برای سرمایه گذاری وجود ندارد. این روش خرید و فروش چند سالی ادامه داشت، مثلا تمبرهای انقلاب فرهنگی به قیمت هایی بالا (تا ۲۰ برابر سالهای اولیه) به فروش میرفت. افراد بدون هیچ دانشی نسبت به تمبر (چین) آموختند که کدام تمبر (رشد قیمتی) خوبی دارد. در همان دوران اوراق پستی (چین) قیمت ثابت پائینی داشتند. چرا هیچ جراتی برای خرید (اوراق پستی) وجود نداشت؟

زیرا که بولتن های فروش حراجی برای مقایسه ارزش بین یک پاکت با پاکت دیگری وجود نداشت! هیچ نوشته در مورد کم یاب و نایاب بودن مهرابطال و پاکت و ... غیره و غیره وجود نداشت. حدود ۱۰ سال قبل در بولتن حراجیها، تعداد بیشتری پاکت عرضه شد و کلکسیونرهای صادق چینی به ارزش و کمیاب بودن هر پاکت نسبت به تمبر پی بردند. نه چندی پیش پاکتهای کمیاب چینی در حراجی ها به قیمتی کم فروخته می شد، اما امروزه خیلی تغییر کرده است. پاکتهایی که قبلا به دو هزار دلار فروخته می شد به قیمتی بالای یکصد هزار دلار عاید میکند، بدین دلیل که کلکسیونرهای واقعی، دانشمداران به پاکت نگاه میکنند. کلکسیونر هایی که به کمیابی های این و یا آن پاکت پی برده اند. حال توصیه من به تمام کلکسیونرها در ایران بدست آوردن قیمت نهایی پاکتها در حراجی های ۱۰ تا ۱۵ سال گذشته، یادگیری، خوبی و جالبی پاکتهاست. مقالات و بولتن ها و کتب (تمبری) را بخوانید و بررسی ترجمه اش کنید.

نمی‌خواهم توهین کرده باشم اما، صادقانه می‌گویم در فرهنگهای مختلف علاقه حتی بین تحصیل کرده ها، زحمت برای تحقیق و جستجو در کتابهای موجود و آرشیوهای تمبر شناسی کم است. تا وقتی که *شما* این (مقالات و کتب) را مطالعه دقیق نکنید و فقط به قیمت های فروخته شده چند روز گذشته بازار بعنوان معیار توجه کنید ضرر خواهید کرد. کلکسیونرهای قدیمی چون آقایان دکتر دادخواه، ... شیدا و غیره و غیره (اگر کلکسیونری را از قلم انداخته ام عمدی نیست) را مورد توجه قرار دهید. آیا فکر میکنید که تمام علم (تمبر شناسی) خودشان را بدون هیچ (زحمتی) بدست آورده اند؟ نه! بارها مطالعه سخت ممتد! شانس یارتان! فردا دیر است، امروز شروع کنید!!!! امیدوارم که گروه مطالعات تمبر شناسی ایرانی در ایران مشوقی برای همه در مطالعه، درنوشتن مقالات و نمایش تمبر حتی به مقیاس کوچک در تهران باشد. با هم ۵ نفره و یا ۱۰ نفره حتی یک یا دو تابلو تمبر نمایش دهید و در مورد (آنها) بحث کنید.

postal history

Bjorn Sohrne

20 September 2018

Let me tell you a learning story about PH (postal history). One of the problems with PH is that in difference to stamps there are no catalogues that can always tell you a fair price. So there is a steep learning curve for anyone entering that field even if today thanks to the digital system collectors can be active and learn like in Telegram much more quickly than we older collectors could do 30, 40, years ago. A very good example is China. 30 years ago people in China started to buy and sell Chinese stamps like hell as there was no burse for shares in companies to invest in. This went on for many years and certain stamps like those from the Culture Revolution (1966 to 1972 or so) went eventually for very high prices. People even without any philatelic knowledge could easily get to know which stamps were good. In the meantime PH prices remained very low. There was no confidence. Why? Because there was no catalogues that could easily teach the ordinary collectors how to distinguish a cover from another cover. No catalogues that would inform about rarity aspects such as rare postmarks, routes, special services, general quality, etc, etc. RThen about ten years ago after auction catalogues in China had started to include more and more covers, more and more sincere Chinese began to understand how much more rare PH materiaql is relative to stamps. Not long ago prices for even scarce Chinese PH material went rather cheap in any auction. But today it has totally changed. There are cobers sold for a couple of thousand dollars before that now fetch 100s of thousand dollars!!! because the real collectors have become many more who look at covers from a scientific point of view. Collectors who realize that this and that sort of cover is very rare and will always be very rare. My advice is therefor, to all collectors in Iran to get copies of the last 10 or 15 years auction catalogues and learn from them and the prices realised what material is very good and interesting. Study articles in the Bulletin and other publications. Have them translated to Farsi. Without being impolite, I will truly state that in many cultures the interest among even educated people to study available literature, to undertake their own investigations at national institutions searsching and digging up archives is OF LITTLE INTEREST! As long as YOU do not study the material properly, but only look at prices yesterday in the market as an indicator, will only result in you are a looser. Look at collectors like Dr Dadkhah, Migliavaccha, Armacost, Behruz, Farzin, Iraj, Lucas, Zonneveld, Shaida, etc, etc (sorry if I left out some people. Not by purpose), do you really think they would have all their knowledge coming out from nothing. NO. Hard studies, over and over again. GOOD LUCK! Don,t start tomorrow. Start TODAY!!! Let us now hope that the new society, IPSC, section Iran, will be the catapult for everyone in studing literature, writing articles and exhibit. Even in a small scale in Teheran. Go together 5 to 10 collectors and show one or two frames now and then and DISCUSS the items.